

10. U.S. Travel Association. URL: [https://www.ustravel.org/system/files/media\\_root/document/Research\\_Fact-Sheet\\_US-Travel-and-Tourism-Overview.pdf](https://www.ustravel.org/system/files/media_root/document/Research_Fact-Sheet_US-Travel-and-Tourism-Overview.pdf) (10.04.2023).
11. Sima C. (2017) Brexit impacts on British tourism: Management strategies, *Revistă editată de Universitatea "Constantin Brâncoveanu" Pitești Anul X*. 2017. № 5 (34). P. 297-303. URL: [https://www.academia.edu/34633343/Brexit\\_impacts\\_on\\_tourism](https://www.academia.edu/34633343/Brexit_impacts_on_tourism).

**Rudnytska K. Communicative and pragmatic aspect of the coverage of the topic "tourism industry and tourism activities" in tourism manuals**

*The theme of this study is the communicative-pragmatic aspect of the coverage of the topic "Tourism Industry and Tourist Activities" in tourism textbooks. The aim of the study is to analyze how this topic is presented in tourism textbooks, focusing on the communicative-pragmatic aspect of the language used.*

*The study adopts a qualitative approach, using content analysis to examine two tourism textbooks. The analysis focuses on the language used in the texts, such as the use of modal verbs, passive and active voice, and the use of terms. The study also examines the coherence and cohesion of the texts, and how the language used reflects the communicative-pragmatic purpose of the textbooks.*

*The findings of the study suggest that the presentation of the topic in tourism textbooks is generally coherent and well-structured, and the language used reflects the communicative-pragmatic purpose of the textbooks. The authors of the textbooks use terms appropriately, and there is a good balance between general and specific language. The use of modal verbs and passive voice is also appropriate, and helps to convey the necessary information in a clear and concise way.*

*However, the study also highlights some areas for improvement. For example, some of the textbooks could benefit from more explicit linking devices to enhance the coherence and cohesion of the texts. In addition, the study suggests that some of the textbooks could benefit from more use of active voice to increase the engagement of the readers.*

*Overall, this study contributes to the understanding of the communicative-pragmatic aspect of the language used in tourism textbooks. The findings of the study could be used to improve the quality of tourism textbooks and enhance the effectiveness of teaching materials in the field of tourism.*

**Key words:** *communicative-pragmatic aspect, tourist activities, tourism manuals, comparison, cultural adaptation, topic representation, authors, goals, and communication means.*

УДК 371.15

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.92.1.24>

Саркісян Т. О.

**ФОРМУВАННЯ ЕТНІЧНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ  
МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ-ФІЛОЛОГА У ЗВО**

У статті обґрунтовано поняття "підготовка майбутніх учителів-філологів до виховання етнічної толерантності". Це означає процес, який передбачає набуття майбутніми учителями-філологами компетенцій, знань, умінь і ціннісних орієнтацій, необхідних для успішного виховання учнів у дусі толерантності до представників різних етносів та культур.

Зазначено, що етнічна толерантність є важливою особистісною рисою вчителів-філологів, оскільки вона має як професійну значущість, так і соціальну необхідність. Етнічна толерантність в професійному контексті означає здатність поважати різноманітність, приймати інших людей з їхніми індивідуальними, національними особливостями та визнавати різницю як позитивний аспект. У педагогічній сфері етнічна толерантність є необхідністю для успішної роботи з учнями, батьками, колегами та іншими учасниками навчально-виховного процесу. Вона сприяє створенню сприятливого середовища для взаємодії, співпраці та взаєморозуміння.

Охарактеризовано умови для формування етнічної толерантності у ході навчально-виховного процесу.

Обґрунтовано елементи формування етнічної толерантності у ході навчально-виховного процесу, такі як: мультикультурна освіта, створення сприятливого середовища, позитивний приклад викладачів, міжкультурна комунікація та курси професійного розвитку.

Стаття акцентує увагу на проблемі етнічної толерантності як важливого показника формування іміджу України. Вона визначає, що одним із шляхів формування етнічної толерантності серед громадян країни є підготовка майбутніх учителів-філологів до толерантного виховання учнів та студентів.

У статті уточнюється сутність понять "толерантність" та "етнічна толерантність".

Стаття визначає педагогічні умови підготовки майбутніх учителів-філологів до виховання етнічної толерантності. Ці умови включають організацію спеціальних навчальних курсів з проблеми толерантності та міжетнічних взаємин, проведення практичних занять у школах з різноманітністю етнічного складу, створення сприятливого психолого-педагогічного клімату для обговорення та аналізу відносин міжнаціонального характеру.

**Ключові слова:** етнічна толерантність, етнокультурна компетентність, етнокультура, процес формування етнічної толерантності, майбутні вчителі-філологи, міжкультурна комунікація, етнокультурне середовище, мультикультурна освіта.

У сучасній ситуації в Україні, де є багато національностей, спостерігається зростання етнічної взаємодії, що призводить до зменшення етнічної ізоляції. Насправді, міжетнічна нетерпимість не тільки не зменшується, а й зростає. Однак мирне співіснування народів та етнічних груп є важливим. Останні політичні, економічні і духовні зміни в країні мали вплив на соціальну стабільність українського суспільства. В даний час велике значення приділяється розробці та впровадженню освітніх програм, які сприяють гуманізації міжетнічних відносин і допомагають уникнути негативних аспектів в міжетнічному спілкуванні. Важливо підкреслити, що стратегічні цілі державної етнонаціональної політики полягають у створенні сприятливих умов для загальнонаціональної консолідації. Тому розвиток міжетнічної толерантності є одним з ключових аспектів свідомого та цілеспрямованого регулювання суспільних процесів, який на сьогодні є надзвичайно актуальним і вимагає ґрунтовного й збалансованого наукового дослідження.

Сьогодні молодому поколінню необхідно набути здатності розуміти та орієнтуватися в етнокультурному середовищі своєї нації. Вони повинні розвивати критичне мислення, вміти проводити аналіз та оцінювати досягнення національної культури. Саме таке молоде покоління українців матиме можливість формувати вчитель-філолог, який сам володітиме етнічною толерантністю та етнокультурною компетентністю на високому рівні.

Одним із головних завдань педагогіки ХХІ століття є формування етнічної толерантності. Вчені вивчають створення співіснування, стратегії згоди та компромісу на розумному рівні в педагогічній діяльності. Це розглядається як складна риса особистості викладача, а також як умова успішного суспільного та професійного зростання.

Етнічна толерантність має фундаментальне значення в роботі вчителя-філолога, оскільки саме філолог починає формувати в особистості почуття належності до певної культури, в контексті засвоєння мовного та літературного потенціалу. Усвідомлення того, що етнічна толерантність – це повага та визнання рівності, відмова від переваги та насильства, визнання багатомірності людських культур, традицій, звичаїв, норм, вірувань і відмова зводити це розмаїття до єдності або домінування однієї точки зору над іншою має стати фундаментом професійної діяльності вчителя-філолога [6, с. 14].

Етнічна толерантність – це вміння поважати та приймати інших людей, незалежно від їхньої етнічної приналежності. Філологія, з свого боку, вивчає мови та літератури з точки зору їхнього походження, розвитку, структури та використання. Філолог може досліджувати літератури різних культур та епох, що дає йому можливість бути у контакті з різними етнічними групами.

Ціла когорта вчених займалася вивченням різних аспектів вказаної проблеми. Проблему етнокультурної підготовки майбутніх учителів розглядали такі вчені, як О. Батухтіна, Г. Воробей, Р. Дружененко, Т. Дяченко, Я. Журицький, Т. Зякун, В. Комісаров, О. Кузик, І. Лебідь, В. Мусієнко, Г. Філіпчук та інші. Вони досліджували традиції української етнокультури, зокрема, української етнопедагогіки, а також проблеми формування національної ідентичності та самосвідомості. Р. Абдіраїмова, С. Борисова, Р. Береза, О. Гевко, О. Красовська, Л. Куненко, Н. Мещерякова, В. Ніколаєв, Р. Осипець, Л. Паламарчук, Ю. Руденко, Л. Северинова, Д. Тхоржевський, М. Чепіль, О. Хоружа та інші досліджували культурологічну підготовку майбутніх педагогів, а З. Донець, Н. Ємельянова, Л. Кондрацька, С. Крамська, Л. Настенко, Н. Сивачук та інші займалися вивченням етнокультурної освіти й етнокультурної компетентності. Врахування регіональних особливостей етнокультури у виховному просторі вивчали В. Косиченко, Н. Кузан, Ю. Ледняк, В. Лисак та інші. М. Дауверін і В. Лорант, Н. Белова і Є. Кашкарева належать до числа іноземних дослідників, які займалися вивченням проблеми культурної та культурологічної компетентності різних фахівців. Аналіз наукових джерел та практичного досвіду закладів вищої освіти України підтверджує, що в сучасній педагогічній науці відсутні комплексні дослідження щодо формування етнокультурної компетентності майбутніх учителів-філологів у закладах вищої освіти.

**Мета статті:** визначити й обґрунтувати основні засади та теоретичні основи формування етнічної толерантності вчителя-філолога у закладах вищої освіти.

Виховання толерантності є надзвичайно важливим аспектом в сучасному суспільстві, в тому числі й українському, особливо з урахуванням ситуації, яка складається в країні. В Україні відбулися значні зміни і перетворення, які вплинули на усвідомлення національної ідентичності та взаємин між етнічними групами. Зміни політичної ситуації, конфлікти та соціальні напруги можуть спричинити виникнення ворожечі, нетерпимості та конфліктів між різними етнічними групами.

Толерантність в суспільстві є запорукою його стійкості та гармонії. Це не лише здатність приймати інших людей з їхніми унікальними культурними та етнічними особливостями, але й готовність поважати їх права, не принижувати чи дискримінувати їх. Толерантність сприяє розвитку різноманіття, співжиттю та взаєморозумінню між різними культурами та національностями [1, с. 13].

У контексті етнічної толерантності філолог може здійснювати наступні дії:

- може досліджувати та аналізувати літературу різних народів і етнічних груп. Це допомагає розширити розуміння та усвідомлення різноманітності культурних виразів;
- може використовувати культурно-компетентний підхід, розуміючи контекст і специфіку кожної культури, з якою він працює. Це може включати розуміння важливих культурних символів, нюансів, цінностей та традицій;

- може демонструвати повагу до інших мов та культур, уникати стереотипів та приймати культурну різноманітність. Він може використовувати мову, яка є прийнятною та не образливою для різних етнічних груп;

- може активно спілкуватися та співпрацювати з представниками різних етнічних груп, виявляти інтерес до їхніх мов та культур, а також сприяти розумінню та взаємному навчанню.

Етнічна толерантність є важливою якістю для філолога, оскільки вона сприяє сприйняттю інших культур і вивченню мови та літератури з різних перспектив. Це допомагає розширити світогляд та поглибити розуміння міжкультурних взаємодій.

Основними принципами виховання толерантності є освіта, особистий приклад та активна участь у формуванні відкритого та толерантного суспільства. Це означає сприяти розумінню та повазі до інших культур, мов, релігій та традицій, викорінення стереотипів і передрозумінь, вироблення навичок комунікації та взаємодії з різними групами населення. Важливо надавати освіту про права людини, рівність, взаємовигідне співробітництво та мирне вирішення проблемних питань [3, с. 35].

Так, етнічна толерантність дійсно може бути розглянута як психологічна якість або риса характеру, яка відображається у ставленні людини до інших людей різних етнічних груп. Вона відображається в готовності до співпраці та взаємодії з іншими, базуючись на загальнолюдських цінностях. Етнічна толерантність також включає готовність до культурного взаємообміну і взаємозбагачення. Це означає, що людина відкрита для вивчення та розуміння культури інших народів, і це приносить позитивний вплив на її власну культуру та світогляд [2, с. 11]. Крім того, етнічна толерантність передбачає здатність до взаємної емпатії. Людина, яка має цю якість, може співчувати та розуміти почуття та досвід інших людей, незалежно від їхньої етнічної належності. Також важливою складовою етнічної толерантності є установка на діалог. Людина з такою установкою ставиться до інших з бажанням спілкування та досягнення взаєморозуміння. Це сприяє зменшенню конфліктів та побудові конструктивних відносин між представниками різних етнічних груп [4, с. 13].

Етнічна толерантність вчителя-філолога відіграє важливу роль у створенні безпечного та відкритого навчального середовища для учнів різних етнічних походжень. Основними аспектами етнічної толерантності вчителя-філолога є:

1. Розуміння та повага до культурної різноманітності: вчителю-філологу важливо бути обізнаним з різними культурами, мовами та літературами, що представлені в класі. Він повинен демонструвати інтерес до різних культур, розуміти їхню цінність та внести їх викладанням, прикладами та матеріалами.

2. Уникнення стереотипів та упереджень: вчителю-філологу слід уникати висловлювань, які можуть образити або дискримінувати учнів на основі їхньої етнічної належності. Важливо розуміти, що кожен учень має свою унікальну особистість та потреби.

3. Створення комфортної атмосфери: вчителю-філологу слід створювати класне середовище, де кожен учень відчуває себе комфортно та поважно. Важливо стимулювати учнівську участь та включати різноманітні перспективи у викладання.

4. Розуміння особливостей мовної та літературної спадщини: вчителю-філологу слід бути чутливим до особливостей мовного та літературного досвіду учнів. Він може використовувати ці особливості для збагачення уроків та заохочувати учнів до самовираження у своїй рідній мові.

5. Розвиток міжкультурної компетентності: вчителю-філологу корисно працювати над власним розвитком у сфері міжкультурної компетентності. Це знайомство з різними культурами, їхньою історією та традиціями. Це допоможе вчителю краще розуміти учнів та створити сприятливу навчальну атмосферу.

Загалом, етнічна толерантність вчителя-філолога полягає у створенні відкритого та комфортного навчального середовища, де кожен учень може розкрити свій потенціал та відчути себе поважним.

Варто також зазначити, що визнання інтелігентності учителя-філолога є суттєвим фактором вищої освіти. Інтелігентність включає не лише фахову компетентність, а й загальну культуру особистості, її мову, поведінку та цінності. Ці якості ґрунтуються, по-перше, на освоєнні власної національної культури. Справді, український інтелігент завжди відрізнявся глибоким зв'язком з культурою свого народу. Він мав цінний духовний доробок, який відображався в рідній вірі, традиціях, звичаях та народному мистецтві. Ця єдність з культурою народу допомагала інтелігенту розуміти його потреби, проблеми, цінності та специфіку. Український інтелігент, як культурний носій, здатний передати цю спадщину молодому поколінню, зберегти і примножити національну культуру. Він повинен бути не лише джерелом знань і вмінь, але й прикладом для наслідування, особливо з високим моральним становищем [1, с. 103].

Формування етнічної толерантності у майбутнього вчителя-філолога є важливим завданням, оскільки він має працювати зі студентами з різних етнічних, культурних та соціальних середовищ. Нижче наведені кілька практичних кроків, які можуть сприяти формуванню етнічної толерантності у майбутнього вчителя-філолога:

1. Самоосвіта та свідомість: вчителю-філологу слід поглиблювати свої знання про різні культури та етнічні групи. Він повинен бути відкритим до вивчення інших мов, літератури та культур. Засвоєння таких знань допоможе усвідомити різноманітність та багатство світу і сприятиме формуванню позитивного ставлення до інших етнічних груп.

2. Створення сприятливої атмосфери у класі: вчителю-філологу слід забезпечити в класі атмосферу поваги, взаєморозуміння та взаємодії. Важливо надати можливість учням поділитися своїми культурними особливостями, досвідом та традиціями. Це допоможе побудувати відносини на основі співпраці та розуміння.

3. Використання різноманітності в навчальному процесі: вчителю-філологу слід використовувати матеріали з різних культур та літератур, щоб показати учням різноманітність світу. Залучення текстів з різних культур та мов сприятиме розширенню світогляду учнів та розумінню інших поглядів на світ.

4. Протидія стереотипам та упередженням: вчителю-філологу важливо активно протидіяти стереотипам, упередженням та дискримінації. Він повинен вчити учнів бачити кожну людину як унікальну індивідуальність, незалежно від її етнічного походження. Розглядання різних персонажів, авторів та літературних творів допоможе учням розширити свої уявлення про світ та людей.

5. Міжкультурна комунікація: вчителю-філологу слід створювати можливості для міжкультурної комунікації учнів. Це може бути здійснено шляхом організації проєктів, спільних заходів та обміну досвідом між різними групами учнів. Взаємодія з представниками інших культур та етнічних груп допоможе розширити розуміння та толерантність до різних поглядів і переконань.

Ці практичні кроки сприятимуть формуванню етнічної толерантності у майбутнього вчителя-філолога. Важливо пам'ятати, що цей процес є постійним і вимагає відкритості до нових знань та досвіду, а також активного взаємодії з учнями та колегами різних культур.

**Висновки.** Формування етнічної толерантності у майбутнього вчителя-філолога є надзвичайно важливим завданням. У світі, де культурна різноманітність стає все більшою, а міжнаціональні взаємини мають вирішальне значення, вчителі мають бути готовими працювати з учнями різних етнічних та культурних груп.

Для формування етнічної толерантності вчителя-філолога необхідно враховувати декілька ключових аспектів. По-перше, важливо розуміти та приймати різницю між культурами і етнічними групами як природну та цінну складову суспільства. Вчителі повинні мати почуття культурної рівності та поваги до усіх учнів, незалежно від їх етнічного походження.

По-друге, вчителі-філологи повинні бути відкритими до різних культурних виразів та літератури, що представляють різні етнічні групи. Вони повинні включати різноманітність у свої уроки та навчальні матеріали, щоб допомогти учням розширити свій культурний горизонт та розуміння різних етнічних традицій.

По-третє, активна комунікація та спілкування з учнями різних етнічних груп є важливим елементом формування етнічної толерантності. Вчителі повинні сприяти створенню атмосфери взаєморозуміння, де кожен учень почуватиметься поважаним та схваленим. Розмови про культурні та етнічні питання, використання позитивних прикладів історії різних етносів можуть сприяти розвитку емпатії та толерантності [1, с. 103].

На практиці, вчителі-філологи можуть організовувати спільні проєкти, де учні з різних етнічних груп спільно працюватимуть над творчими завданнями, наприклад, створенням власних творів або міжкультурних досліджень. Це допоможе учням побачити спільне, а не лише відмінне у своїх ровесників з інших культур, сприятиме розбудові позитивних стереотипів та зміцненню етнічної толерантності.

Отже, формування етнічної толерантності майбутнього вчителя-філолога – це постійний процес самоосвіти та особистісного розвитку. Вчителі повинні бути готовими вчитися, оновлювати свої знання, виявляти інтерес до культурного розмаїття та активно працювати з учнями, щоб створити гармонійне навчальне середовище, в якому кожен учень почуватиме себе прийнятим та потрібним, незалежно від свого етнічного походження.

#### **Використана література:**

1. Белова Н. А., Кашкарьова Е. А. Методичні шляхи підвищення особистісної комунікативності. *Азіатське суспільствознавство*. 2015. Вип. 11. № 8. С. 19–25.
2. Березюк О. С. Методичні засади формування етнокультурної компетентності особистості. *Освітологічний дискурс*. 2015. № 3 (11). С. 13–21.
3. Вовк М. П. Фольклористика у класичних університетах України (друга половина XIX – початок XXI ст.): навч. посібн. Київ : Ін-т пед. освіти і освіти дорослих НАПН України, 2014. 202 с.
4. Зарицька В. Мовно-культурологічний аспект формування професійної культури сучасного педагога. *Українська мова в культурному просторі Східної України* : матеріали міжрегіональної науково-практичної конференції. Донецьк : Український культурологічний центр, 2010. С. 90–99.
5. Савчук Б. Українська етнологія: навч. посібник. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2004. 559 с.
6. Семенов О. М. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови і літератури: монографія. Суми : ВВП "Мрія-1" ТОВ, 2005. 404 с.
7. Сявко Є. Народознавча культура викладача як складова філософсько-етичної концепції педагогічної діяльності у вищій школі. *Вісник Львівського університету. Серія педагогічна*. 2009. Вип. 25. Ч. 1. С. 213–220.
8. Ангеліна Е. О. Етнічна толерантність старшокласників. *Психологічні науки: Збірник наукових праць Приватного вищого навчального закладу "Донецький інститут соціальної освіти"*. Том 2. Випуск 10 (91). 2013. С. 16–20.
9. Бакальчук В. О. Тенденції етнокультурної толерантності в українському суспільстві. *Стратегічні пріоритети*. 2007. № 4. С. 69–75.
10. Данько Т. Соціокультурні витоки екстремізму. Правий екстремізм і толерантність: з досвіду України та Німеччини. Київ : Заповіт, 2008. С. 33–35.

11. Дмитренко Л. Г. Джерела духовності. Упровадження принципів гуманної педагогіки в практику роботи початкової школи. Харків : Вид. група "Основа", 2015. 142 с.
12. Савченко О., Андрусич О. Педагогіка толерантності – вимога часу. *Дошкільне виховання*. № 10. 2014. С. 4–8.
13. Савченко О. Толерантність як цінність шкільної освіти: методичний аспект. *Початкова школа*. № 9. 2014. С. 4–7.

#### References:

1. Belova N. A., Kashkareva E. A. Metodychni shliakhy pidvyshchennia osobystisnoi komunikatyvnosti. [Methodical Ways of Enhancement of Personal Communicative]. *Aziatske suspilstvoznnavstvo*. 2015. Vol. 11. № 8. P. 19–25. [in Ukrainian]
2. Bereziuk O. S. Metodychni zasady formuvannia etnokulturnoi kompetentnosti osobystosti. [Methodological principles of the formation of ethnocultural competence of the individual]. *Osvitohichnyidyskurs*. 2015. № 3 (11). P. 13–21. [in Ukrainian]
3. Vovk M. P. Folklorystyka u klasychnykh universytetakh Ukrainy (druga polovyna KhIKh – pochatok KhKhI st.) [Folklore studies in classical universities of Ukraine (second half of the nineteenth and early twentieth centuries)] : navch. posibn. K. : In-t ped. osvity i osvity doroslykh NAPN Ukrainy teaching. 2014. 202 p. [in Ukrainian]
4. Zaritska V. Movno-kulturolohichniy aspekt formuvannia profesiinoi kultury suchasnoho pedahoha. *Ukrainska mova v kulturnomu prostori Shkidnoi Ukrainy*. [The linguistic and cultural aspect of the formation of the professional culture of a modern teacher. The Ukrainian language in the cultural space of Eastern Ukraine]: Materialy mizhrehionalnoi naukovo-praktychnoi konferentsii. Donetsk: Ukrainian Cultural Center, 2010. p. 90–99. [in Ukrainian]
5. Savchuk B. *Ukrainska etnolohiia*. [Ukrainian ethnology]: navch. posibnyk. Ivano-Frankivsk: Lileia-NV, 2004. 559 p. [in Ukrainian]
6. Semenoh O. M. Profesiina pidhotovka maibutnykh uchyteliv ukrainskoi movy i literatury. [Professional training of future teachers of Ukrainian language and literature]: monohrafiia. Sumy: GDP "Mriya-1" Ltd., 2005. 404 p. [in Ukrainian]
7. Siavavko Y. Narodoznavcha kultura vykladacha yak skladova filosofo-etychnoi kontseptsii pedahohichnoi diialnosti u vyshchii shkoli. [Ethnocultural culture of the teacher as a component of the philosophical and ethical concept of pedagogical activity in higher education]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriya pedahohichna*. 2009. Vyp. 25. Ch. 1. p. 213–220 [in Ukrainian]
8. Angelina E. O. Etnichna tolerantnist starshoklasnykiv. [Ethnic tolerance of high school students.] *Psykholohichni nauky: Zbirnyk naukovykh prats Pryvatnoho vyshchoho navchalnogo zakladu "Donetskyi instytut sotsialnoi osvity"*. Tom 2. Vypusk 10 (91). 2013. P. 16–20.
9. Bakalchuk V. O. Tendentsii etnokulturnoi tolerantnosti v ukrainskomu suspilstvi. [Trends of ethnocultural tolerance in Ukrainian society]. *Stratehichni priorytety*. 2007. No. 4. P. 69–75. [in Ukrainian]
10. Danko T. Sotsiokulturni vytyky ekstremizmu. Pravyi ekstremizm i tolerantnist: z dosvidu Ukrainy ta Nimechchyny. [Sociocultural origins of extremism. Right-wing extremism and tolerance: from the experience of Ukraine and Germany]. Kyiv: Zapovit, 2008. P. 33–35. [in Ukrainian]
11. Dmytrenko L. G. Sources of spirituality. Dzherela dukhovnosti. Uprovazhennia pryntsyviv humannoi pedahohiky v praktyku roboty pochatkovoї shkoly. [Implementation of the principles of humane pedagogy in the practice of primary school work]. Kharkiv: Vyd. hrupa "Osnova", 2015. 142 p. [in Ukrainian]
12. Savchenko O., Andrusych O. Pedahohika tolerantnosti – vymoha chasu. [Pedagogy of tolerance – the need of the hour]. *Doshkilne vykhovannia*. No. 10. 2014. P. 4–8. [in Ukrainian]
13. Savchenko O. Tolerantnist yak tsinnist shkilnoi osvity: metodychnyi aspekt. *Pochatkova shkola*. [Tolerance as a value of school education: methodical aspect]. *Pochatkova shkola*. No. 9. 2014. P. 4–7. [in Ukrainian]

#### **Sarkisian T. Formation of ethnic tolerance of the future philology teacher from a higher education institution**

*The article substantiates the concept of "training of future philology teachers for education of ethnic tolerance". This means a process that involves the acquisition by future philology teachers of the competencies, knowledge, skills and value orientations necessary for the successful education of students in the spirit of tolerance towards representatives of different ethnic groups and cultures.*

*It is noted that ethnic tolerance is an important personal trait of philology teachers, as it has both professional significance and social necessity. Ethnic tolerance in the professional context means the ability to respect diversity, accept other people with their individual, national characteristics and recognize difference as a positive aspect. In the pedagogical field, ethnic tolerance is a necessity for successful work with students, parents, colleagues and other participants in the educational process. It contributes to the creation of a favorable environment for interaction, cooperation and mutual understanding.*

*The conditions for the formation of ethnic tolerance during the educational process are characterized.*

*The elements of the formation of ethnic tolerance during the educational process are substantiated, such as: multicultural education, creation of a favorable environment, a positive example of teachers, intercultural communication and professional development courses.*

*The article emphasizes the problem of ethnic tolerance as an important indicator of the formation of the image of Ukraine. She determines that one of the ways of formation of ethnic tolerance among citizens of the country is the preparation of future philology teachers for tolerant education of pupils and students.*

*The article clarifies the essence of the concepts "tolerance" and "ethnic tolerance".*

*The article defines the pedagogical conditions for the training of future philology teachers for the education of ethnic tolerance. These conditions include the organization of special educational courses on the problem of tolerance and inter-ethnic relations, conducting practical classes in schools with a diverse ethnic composition, creating a favorable psychological and pedagogical climate for the discussion and analysis of inter-ethnic relations.*

**Key words:** ethnic tolerance, ethnocultural competence, ethnoculture, the process of formation of ethnic tolerance, future philology teachers, intercultural communication, ethnocultural environment, multicultural education.